

Дідусь і Смерть

Василь Сухомлинський

Був собі Дідусь. Було йому вже сто років.

От дізналася Смерть, що живе такий старий-старесенький Дідусь.

Прийшла до нього й каже :

— Час уже помирати, Дідусю.

— Дай приготуватися до смерті,— каже Дідусь.

— Добре,— погодилася Смерть. — Скільки тобі часу треба на те?

— Три дні, — каже Дідусь.

Цікаво стало кощавій: що ж робитиме Дідусь, як він готуватиметься до смерті?

Настав перший день. Вийшов Дідусь у сад, викопав ямку й посадив дерево.

— Що ж він другого дня робитиме? — думає Смерть.

Настав другий день. Вийшов Дідусь у сад, викопав ще одну ямку, посадив ще одне дерево.

— Що ж він третього дня робитиме? — з нетерпінням думає Смерть.

Настав третій день. Вийшов Дідусь у сад, викопав ще одну ямку й посадив ще одне дерево.

— Навіщо ти дерева садиш? — питає Смерть. — Ти ж завтра помреш.

— Людям на добро,— каже Дідусь.

Злякалася Смерть і втекла в темний ліс.